

ใบงานที่ ๔ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้ววงกลมคำที่เป็นภาษาถิ่น จากนั้นเปลี่ยนเป็นคำภาษาไทยมาตรฐานให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง **ซ้อย** **หย่าง** **จน** **เกิบ** **ขาด** **เบิด** **แล้ว**

ซ้อย หมายถึง ฉั้น, หย่าง หมายถึง เดิน, เกิบ หมายถึง รองเท้า, เบิดแล้ว หมายถึง หมดแล้ว

๑. ลูกบ่าวไซไม่หลบเรินมั่ง

.....

๒. ซ้อยบู้ว่าเขาเฮ็ดอีหยัง

.....

๓. ปักซี่ไต้บ้านเรา มีเขา มีเล

.....

๔. มี่อื่นพวกเฮาสีไปเลาะนำกัน

.....

๕. ไผจะฝากซื่ออะหยังบอกได้นะ

.....

๖. ยินตีนัก ๆ เจ้า ตี้มาแ่อวเจียงใหม่

.....

๗. ข้าเจ้าจะพาหมู่เฮาไปแ่อวน้ำตกงาม ๆ

.....

๘. อีแม่เพิ่นว่าตำบักหุ้งฮ้านข้างวัด แซ่บอีหลี

.....

๙. ฉั้นไต้ยีนแม่แหล่งว่า ลูกบ่าวอย่าซี้คร้านนักเดี๋ยวลบตก

.....

๑๐. ไผมาแ่อวเจียงใหม่แล้วบะได้ขึ้นไปไหว้พระธาตุดอยสุเทพ ก็เหมือนยังมาบะถึง

.....

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่